

Sygn. akt III AUa 786/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Romana Mrotek SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Katarzyna Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2013 r. w Szczecinie

sprawy Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.

o emeryturę

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 sierpnia 2012 r. sygn. akt IV U 934/12

oddala apelację.

SSO del. Beata Górską SSA Jolanta Hawryszko SSA Romana Mrotek

Sygn. akt III AUa 786/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z 31 maja 2012r. odmówił ubezpieczonemu Z. J. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, ponieważ nie ukończył 60 lat oraz do dnia 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Ubezpieczony Z. J. zaskarżył decyzję wnosząc o jej zmianę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Wyjaśnił, że z treści odwołania wynika, że ubezpieczony wnosi o rozpatrzenie wniosku o prawo do emerytury górniczej. Organem

właściwym do rozpatrzenia powyższego wniosku jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w T., któremu organ rentowy przekazał odwołanie.

Wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd okręgowy ustalił, że ubezpieczony Z. J. ur. (...), 2 lipca 2012 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Ubezpieczony do 1 stycznia 1999 r. nie osiągnął 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego, nie osiągnął wieku emerytalnego, 60 lat i nie udowodnił 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 r. okresem składkowym w wymiarze 11 lat, 9 miesięcy i 15 dni, okresem nieskładkowym w wymiarze 2 miesięcy i 4 dni, tj. łącznie okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 11 lat, 11 miesięcy i 19 dni w tym okresem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 2 lat 5 miesięcy i 20 dni.

Zgodnie z art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie wykazał przesłanek warunkujących nabycie prawa do emerytury we wcześniejszym wieku z uwagi na pracę w warunkach szczególnych, bowiem nie legitymuje się wymaganym ogólnym stażem ubezpieczeniowym oraz stażem pracy w warunkach szczególnych, ani też nie osiągnął wieku emerytalnego tj. 60 lat.

Apelację od wyroku złożył ubezpieczony podnosząc, że posiada łączny okres nauki zawodu w Kopalni (...) w wymiarze 7 lat i 8 miesięcy (1975-1983), który to okres był wystarczający do przejścia na emeryturę górniczą już w 1980 r. w związku z regulacjami dotyczącymi pracy górników. Z uwagi na powyższe apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku, ewentualnie jego uchylecia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz oceny prawnej, które sąd apelacyjny aprobuje w całości.

W postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, lecz o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się zawsze do zaskarżonej decyzji (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z 13 maja 1999 r., II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601). W sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego sąd I instancji kontroluje jej zgodność z prawem, a sąd II instancji – prawidłowość rozstrzygnięcia sądu I instancji w odniesieniu do stanu rzeczy (faktycznego i prawnego) istniejącego w chwili wydania przez organ rentowy decyzji. O zasadności rozstrzygnięcia organu decydują zatem okoliczności istniejące w chwili wydania decyzji, natomiast postępowanie sądowe ma charakter odwoławczy, sprawdzający i weryfikujący.

Postępowanie w sprawie zostało zainicjowane odwołaniem ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z 31 maja 2012r., która zapadła w efekcie wniosku Z. J. o prawo do emerytury, bez wskazania, że chodzi o emeryturę górniczą. Uwzględniając wiek ubezpieczonego oraz treść wniosku i przedłożonych dokumentów potwierdzających okresy zatrudnienia, zarówno organ rentowy, jak i sąd I instancji trafnie dokonali analizy żądań ubezpieczonego w aspekcie prawa do wcześniejszej emerytury, z uwagi na staż pracy w warunkach szczególnych. Obowiązujące w tym zakresie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie pozostawiają jednak wątpliwości, że zarówno okres składkowy i nieskładkowy, jak również staż pracy w warunkach szczególnych nie ulegają zwielokrotnieniu z uwagi na pracę wykonywaną w kopalni, w tym również w ramach nauki zawodu (art. 184 w związku z art. 6 i 7 oraz art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze). Z tej przyczyny wykazywane przez ubezpieczonego okresy zatrudniania mogły być zaliczane jedynie w ich rzeczywistym wymiarze, co z kolei nie odpowiada wymogom ustawy dla potrzeb nabycia prawa do emerytury z uwagi na pracę w warunkach szczególnych

(Z. J. wykazał 11 lat, 11 miesięcy i 19 dni okresów składkowych, 2 miesiące i 4 dni okresu nieskładkowego, w tym 2 lata 5 miesięcy i 20 dni okresów pracy w warunkach szczególnych). Niesporne jest również, że ubezpieczony urodzony w dniu (...), w dacie zaskarżonej decyzji nie ukończył wieku 60 lat.

Poza zakresem rozpoznania w niniejszej sprawie pozostaje natomiast kwestia nabycia przez ubezpieczonego prawa do emerytury górniczej, która jest przedmiotem odrębnego rozpoznania organu rentowego i po wydaniu decyzji będzie mogła stanowić przedmiot odrębnej weryfikacji sądowej.

Wskazując na powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako pozbawioną słusnych podstaw.